

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ. ๒๕๕๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๖

หลักการ
เพื่อตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อันเป็นการป้องกันโรคไข้เลือดออก

เหตุผล
ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อกัน ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านการสาธารณสุขและส่งผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน เทศบาลเมืองศรีสะเกษจึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ ประกอบมาตรา ๕๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ [แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒] กอปรกับมาตรา ๒๐(๖) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดให้แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเป็นเหตุรำคาญและแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
พ.ศ.๒๕๕๖

.....
โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ว่าด้วยการควบคุมแหล่ง
เพาะพันธุ์ยุงลายในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ ประกอบมาตรา ๕๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
เทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ [แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒] กอปรกับมาตรา ๒๐(๖) แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดให้แหล่ง
เพาะพันธุ์ยุงลายเป็นเหตุรำคาญและแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน
๒๕๔๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองศรีสะเกษ และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เรื่อง การควบคุม
แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้
โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองศรีสะเกษ แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน
เทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก
ภาชนะใส่อาหาร ภาชนะใส่เครื่องดื่ม หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใด ที่เก็บ กวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์
หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่
สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“อาคารอยู่อาศัย” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ทั้งกลางวันและ
กลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวร หรือชั่วคราว

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน
สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งตามปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้า
ประเภทเนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาคารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสียบง่าย
ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณที่จัดไว้สำหรับ
ให้ผู้ค้าเป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า บริเวณที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่ยุงลายสามารถ
วางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“ภาชนะที่มีน้ำขัง” หมายความว่า อุปกรณ์ ของใช้ สิ่งของที่ใช้อยู่ในอาคารหรือนอกอาคาร และมีน้ำขังอยู่ เช่น โถง/ตุ่มน้ำ ถังซีเมนต์ในห้องน้ำ แจกัน ภาชนะเลี้ยงปลูด่าง ถ้วยรองขาตู้ จานรองกระถาง ต้นไม้ อ่างบัว อ่างเลี้ยงปลา เป็นต้น

“เศษวัสดุที่มีน้ำขัง” หมายความว่า มูลฝอยหรือเศษสิ่งของที่มีได้ใช้แล้วในอาคารหรือนอกอาคาร และมีน้ำขังอยู่ เช่น กระจบอง ยางรถยนต์เก่า โท กระจบอง ขวด เป็นต้น หรือชิ้นส่วนของวัสดุดังกล่าวที่มีน้ำขังอยู่

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๒

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งภาชนะที่มีน้ำขัง และเศษวัสดุที่มีน้ำขัง ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลเมืองศรีสะเกษ จัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีภาชนะที่มีน้ำขัง และเศษวัสดุที่มีน้ำขัง ในอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้ โดยเก็บลงภาชนะที่มีฝาปิด หรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๘ ในกรณีเทศบาลได้จัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ไปทำการกำจัดยุงลายในอาคาร หรือเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งหลักฐานหรือเอกสารใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น หรือพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อทำการตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้บุคคลใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้

(๔) เฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม วางแผน กำหนดมาตรการ และวิธีการในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

- (๕) แต่งตั้งคณะทำงาน หน่วยเคลื่อนที่เร็ว (SRRT) เทศบาลเมืองศรีสะเกษ
- (๖) เข้าควบคุมเมื่อเกิดการระบาดของโรคไข้เลือดออก

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๑ ให้นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ)

(นายฉัฐมงคล อังคสกุลเกียรติ)
นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายประวิทย์ สิริดิเรก)
ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ